

crítica cinema

MARCEL·LÍ BORRELL

Llebre per gat...

1. De què va?

Conrad i Sally, germans antagonics, reben la visita d'un gat molt trapella i divertit que els ajudarà a fer fora un veí ultra indigest...

2. Com va? Vist i no vist. I des d'un punt de vista gens ianqui, aquest *Cat* convertit en gat gràcies als calerons de la Generalitat tripartida, és un conte tan exòtic per a les catalanetes i els catalanets com ho seria per als esquimals el Tamboriner del Bruc. Perquè aquesta breu joguina interpretada pel camuflat Mike Myers –el gat!– és el resultat d'adaptar un conte de Theo-

dor S. Geisel, més conegut a Ianquilàndia com Dr. Seuss. És a dir, el Folch i Torres dels *bushos* massagrans. El cas i el gat és que som davant d'uns decorats de cartró pedra tipus *Eduardo Manostijeras* però sense la malla llet antisocial de Tim Burton. Aquí tot resulta de tan cromàtic i primari, assenyat, i avorrit... Per això mateix fa acte de presència un gat de dos metres d'alçada i un d'amplada, disposat a posar surrealisme dalinià –allò dels rellotges tous i les crosseles al servei d'una infantessa perillosa encarnada pel Conrad tocacampanes i la Sally hiperracional, carn de canó i de psiquiatre els dos. Amb tot, el film cola bé. És curt i no se'n fa. La qual cosa també és un mèrit.

3. I va: per a nens i nenes, mares i pares, avis i àvies que hagin votat Zapatero...

El gat

Director: Bo Welch. Intèrprets: Mike Myers, Spencer Breslin, Alec Baldwin, Kelly Preston, Dakota Fanning, Amy Hill, Sean Hayes. EUA, 2003. 75 minuts. Lauren.

Revisió 17-4-04